

Motion till riksdagen 2019/20:3215

av **Markus Wiechel m.fl. (SD)**

Förändrad prioritering gällande arbetskraftsinvandring

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa behovsprövad arbetskraftsinvandring för att säkerställa att arbetstillfällena på den svenska arbetsmarknaden i första hand går till befintliga arbetslösa invånare och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att prioritera högkvalitativ arbetskraftsinvandring framför lågkvalitativ och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en översyn gällande lagstiftningen om semesteruttag och utbetalning av lön till personer som gynnar det svenska näringslivet, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Behovsprövad och högkvalitativ arbetskraftsinvandring

Riksrevisionen har tidigare lämnat en rapport om arbetskraftsinvandring (RiR 2016:32) som genomförts efter att man har sett behov av att granska systemet kring arbetskraftsinvandring efter reformen 2008. Man har även sett behov av att se över om dess syften blivit uppfyllda. Den slutgiltiga bedömningen av Riksrevisionen är att det

bör vara möjligt att både minska handläggningstiderna för arbetstillstånd och förbättra kontrollen av villkoren.

Undertecknad delar Riksrevisionens syn på att en effektivisering är möjlig vilket skulle underlätta för såväl Migrationsverket som samhället i allmänhet. Det är med andra ord tydligt att åtgärder krävs för att förbättra rådande situation.

Vad vi sedan reformen 2008 har sett är att Migrationsverket har varit överbelastade, vilket dessvärre även idag är ett stort problem. Detta ser vi inte minst genom de långa handläggningstiderna. Inte minst gällande just arbetskraftsinvandring kan handläggningstiderna vara avgörande för hur vårt samhälle framöver kommer att utvecklas. Av den anledningen måste myndigheten vara noga med sina prioriteringar.

Omkring 20 procent av alla arbetskraftsinvandrare kommer till överskottsyirken, som dessutom till största del är lågkvalificerade. Det är orimligt att svenska samhället erbjuder samma tillträde till den svenska arbetsmarknaden för människor i andra delar av världen när vi lider av en hög ungdomsarbetslöshet och har svårt att få in utrikesfödda på den svenska arbetsmarknaden.

Vi har exempelvis kunnat se att den största enskilda yrkesgruppen bland arbetskraftsinvandrarerna (som innehar en fjärdedel av samtliga tillstånd) är bärplockare – en yrkesgrupp som inte kräver några särskilda yrkeskunskaper och där arbetet därför lika gärna skulle kunna gå till befintliga arbetslösa invånare. Andra yrkesgrupper som fått ett tillskott utifrån är bland annat köks- och butiksbiträden, tidningsutdelare och städare. Även här är det fullkomligt orimligt att ge förtur när så många befintliga invånare är arbetslösa.

Regeringen bör införa behovsprövning och därmed inte möjliggöra för arbetskraftsinvandring när det gäller yrkesgrupper där det idag inte saknas kompetens på den befintliga arbetsmarknaden. Ett sådant förfarande skulle dels underlätta för svenska arbetssökande, dels korta Migrationsverkets handläggningstider avsevärt.

Migrationsverket bör även få tydliga riktlinjer att prioritera handläggningen av högkvalificerad arbetskraftsinvandring framför lågkvalificerad, då det är betydligt enklare att vid behov utbilda den senare gruppen och dessutom minskar risken att förlora behövd kvalificerad kompetens.

Översyn rörande arbetskraftsinvandrare

I USA har man sedan länge fört en tydlig politik avseende personer som förväntas bidra till landets entreprenörskap. Som utländsk investerare kan man få investeringsvisum om den sökande kan visa på att ett visst belopp investeras i ett företag i landet och ett antal amerikaner anställs genom det företaget. På så sätt gynnas såväl en enskild entreprenör som samhället. I Sverige ser det annorlunda ut.

Hösten 2018 kunde vi läsa om den amerikanska företagaren Peter Lincoln som bott i Sverige i nio år och som äger ett svenskt ölbryggeri (Brewing Költur). Han har nekats fortsatt visum och tvingas nu lämna landet som följd av att han investerat i bryggeriet, d.v.s. i det svenska företaget, istället för att ta ut lön. Tack vare de satsningar som gjorts på företagets utrustning och utveckling har det vuxit och blivit tre gånger så stort som när det startade.

Det finns andra historier som liknar denna. I början av 2018 kunde vi läsa om libanesen Hussein Ismail, som medvetet sänkte sin lön under tre månader för att rädda biobanksföretaget Birka i Lund där han var vice vd. Beskedet fick han strax efter att han tillsammans med sina kollegor firat bolagets utbyggnadsplaner, då företaget skulle expandera gånger tio samt flytta till nyare lokaler i Science Village och det var då Hussein var tänkt att bli vd. Entreprenörer måste, särskilt i uppstartsfasen, ofta ta en ekonomisk smäll för att kunna betala löpande kostnader för bolaget samt senare expandera. Resultatet av det agerande vi sett innebär en smäll både gentemot den enskilda företagaren och mot företaget.

Det lär knappast finnas någon intention i lagstiftningen om att personer som satsar på svenska företag och gynnar svensk arbetsmarknad ska riskera att utvisas, när deras insats gynnar det svenska samhället. Regeringen bör se över lagstiftningen i syfte att återkomma med förslag där personer som stärker företagandet i Sverige och skapar

arbetstillfällen inte riskerar utvisning för att de inte tagit ut tillräckligt mycket i lön eller för lite semester.

Markus Wiechel (SD)

Alexander Christiansson (SD)

Sara Gille (SD)